

Kęstutis Kasparavičius

„Apie daiktus. Trumpos istorijos“

„Pagalvę“

PAGALVĖ

Visi sako, kad geriausias žmogaus draugas yra šuo. Bet Pagalvė irgi labai gera draugė. Tiesa, ji negali aplaižyti tavęs liežuvium ir nepasitinka džiugiai, kai pareini namo.

Bet į ją galima įsikniaubti ir paverkti, kai pasidaro labai liūdna. Pagalvė tave visada švelniai apkabins, priglaus ir nuramins. Ji minkšta ir švelni, tarsi baltas debesėlis danguje.

Pagalvė labai gera migdytoja. Vakare, vos tik atsiguli į lovą ir padedi galvą ant Pagalvės, išgirsti migdančią pasaką. Pagalvės balsas tylus ir maloniai kutenantis. Ji šnibžda tau į ausį tol, kol užmiegi. Pasakos pradžia visada atsimeni, o pabaigos – ne. Kadangi užmiegi.

Atėjus rytui, kai reikia keltis, labai sunku išsiskirti su Pagalve. Ji tiesiog nenori paleisti iš savo mielo glėbio.

Tik mama to nesupranta. Jai atrodo, kad visi mes paprasčiausiai tingime keltis.